

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 10 czerwca 2015 r.

Poz. 2121

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.141.2015 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 8 czerwca 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) stwierdzam nieważność uchwały nr VII/43/32/2015 Rady Gminy Płońnica z dnia 6 maja 2015 r. w sprawie przekazania Gminnemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w Płońnicy prowadzenia spraw z zakresu dodatków mieszkaniowych oraz udzielenia Kierownikowi Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Płońnicy upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych.

Uzasadnienie

Przekazaną organowi nadzoru w dniu 14 maja 2015 r. uchwałą Nr VII/43/32/2015 z dnia 6 maja 2015 r., Rada Gminy Płońnica, powołując się na art. 39 ust 4 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 7 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2013 r., poz. 966 z późn. zm.) - przekazała Gminnemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w Płońnicy prowadzenie spraw z zakresu dodatków mieszkaniowych, według zasad zawartych w ustawie o dodatkach mieszkaniowych oraz upoważniła Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Płońnicy do wydawania decyzji administracyjnych w zakresie zadań gminy wynikających z ustawy o dodatkach mieszkaniowych.

W ocenie organu nadzoru ww. uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, bowiem wykracza poza kompetencje nadane organowi stanowiącemu gminy przez ustawodawcę.

Stosownie do brzmienia art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym rada gminy może upoważnić do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej również organ wykonawczy jednostki pomocniczej oraz organy jednostek i podmiotów, o których mowa w art. 9 ust. 1 tejże ustawy.

Artykuł 7 ust. 1 ustawy o dodatkach mieszkaniowych zastrzega tymczasem funkcje orzecznicze na rzecz organu wykonawczego gminy stanowiąc, iż dodatek mieszkaniowy przyznaje, na wniosek osoby uprawnionej do dodatku, wójt, burmistrz, prezydent miasta w drodze decyzji administracyjnej. Przepis art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym nie może zatem stanowić podstawy prawnej dla rady gminy do wydawania upoważnień w zakresie rozstrzygania w drodze decyzji administracyjnych indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej, gdyż z mocy przepisów szczególnych te kompetencje zostały zastrzeżone na rzecz wójta, burmistrza czy prezydenta miasta. Regulacja prawna zawarta w art. 7 ust. 1 ustawy o dodatkach mieszkaniowych, wyznaczająca w sposób jednoznaczny organ właściwy do wydawania decyzji administracyjnych w sprawach z zakresu dodatków mieszkaniowych, jest w tym przypadku regulacją szczególną, która wyłącza stosowanie regulacji ogólnych zawartych w art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 czerwca 1992 r., SA/Po 375/92, ONSA 1993, nr 2, poz. 45).

Artykuł 7 ust. 1a daje natomiast możliwość organowi uprawnionemu do przyznawania dodatku mieszkaniowego (wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta) upoważnienia innej osoby do wydawania decyzji w sprawach dodatku mieszkaniowego.

Z powyższym przepisem koresponduje treść art. 39 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, w myśl którego wójt może upoważnić swoich zastępców lub innych pracowników urzędu gminy do wydawania decyzji

administracyjnych, o których mowa w ust. 1, w imieniu wójta, a zatem może udzielić takiego upoważnienia zastępcy lub pracownikowi urzędu. Nie może upoważnić do wydawania decyzji kierownika jednostki organizacyjnej gminy.

Rada Gminy, udzielając takiego upoważnienia kierownikowi, winna mieć nadto na względzie cel, w jakim tworzy się daną jednostkę organizacyjną i katalog spraw, które przekazał jej do realizacji ustawodawca. Wymaga zauważenia, iż ośrodki pomocy społecznej wykonują zadania gminy wyłącznie w zakresie wynikającym z ustawy o pomocy społecznej. Pogląd tej treści, podzielany przez organ nadzoru, wyraził również Naczelny Sąd Administracyjny w uchwale z dnia 15 kwietnia 1996 r. (OPK 3/96, ONSA 1997, nr 1, poz. 6).

Dodać w tym miejscu należy, że stosownie do art. 110 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163 z późn. zm.), ośrodki pomocy społecznej wykonują w gminach zadania pomocy społecznej. Wykaz zadań gminy w zakresie pomocy społecznej ujęty został w art. 17 ww. ustawy. Przedstawiony przez ustawodawcę w tym przepisie katalog zadań ma charakter zamknięty i nie wymienia zadania polegającego na prowadzeniu spraw związanych z wypłatą dodatków mieszkaniowych. Ośrodek pomocy społecznej realizuje wprawdzie zadania własne gminy zgodnie z postulatami rady gminy, jednakże mogą one dotyczyć jedynie spraw określonych w ustawie o pomocy społecznej. Podkreślić zatem trzeba, że co prawda zgodnie z art. 9a ustawy o dodatkach mieszkaniowych wypłata dodatków mieszkaniowych należy do zadań własnych gminy, nie jest jednak zadaniem z zakresu pomocy społecznej. Mając na uwadze aktualny stan prawny uprawniony jest wniosek, że obecnie brak jest podstaw do obciążania ośrodków pomocy społecznej realizacją spraw związanych z dodatkami mieszkaniowymi.

W świetle powyższych rozważań stwierdzić należy, że Rada Gminy Płońnica przekraczając swoje kompetencje, przekazała zadania i upoważniła Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Płońnicy do wydawania decyzji administracyjnych w sprawach należących do kompetencji wójta określonych ustawą o dodatkach mieszkaniowych. Tym samym przedmiotowa uchwała w istotny sposób naruszyła obowiązujące normy prawne, co powoduje konieczność wyeliminowania jej z obrotu prawnego przez stwierdzenie nieważności.

W tym stanie rzeczy rozstrzygnięto jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Marian Podziewski